

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Encara hi ha algú al bosc

Dramatúrgia Anna Mª Ricart
Direcció Joan Arqué

Amb
**Ariadna Gil, Montse Esteve,
Òscar Muñoz, Magda Puig,
Judith Farrés, Pep Pascual i
Erol Ileri**

Quan acaba una guerra?

Va passar al cor d'Europa, a dues hores d'avió de Barcelona. Aquí gaudíem de l'eufòria olímpica. A Sarajevo l'havien viscuda uns anys abans. De sobte, la TV ens servia imatges dels camps de concentració a Bòsnia i Hercegovina, barrejades amb el recompte de medalles olímpiques a Barcelona. El novembre de 2020 farà 25 anys que va acabar oficialment aquella guerra, on entre 25.000 i 50.000 nenes i dones van ser violades com a estratègia de neteja ètnica. Els focus i les càmeres ja no hi són.

Però, ha acabat la guerra per les supervivents i pels fills i filles nascuts d'aquelles violacions?

www.culturaiconflicte.org

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Des de 2018 l'equip de Cultura i conflicte ha portat a terme un minuciós treball de recerca periodística i de creació escènica. Diversos viatges a Bòsnia i Hercegovina i moltes hores de conversa amb les supervivents ens han permès desenvolupar un triple projecte:

L'obra de teatre

<https://www.culturaiconflicte.org/teatre-cat>

7 intèrprets en escena i música en directe
Els testimonis reals i la seva representació
La realitat i la ficció
El públic i l'equip de rodatge
La Bòsnia dels 90 i la Barcelona Olímpica.
Elles i nosaltres. On érem? On som?

El documental de TV

<https://www.culturaiconflicte.org/documental-cat>

La Milica, la Nevenka, la Meliha són tres dones de diferents orígens ètnics que van patir l'atrocitat de la guerra en els seus cossos. La Lejla, l'Ajna i l'Alen són tres "Nens oblidats de la guerra". Tots ells i elles no només busquen justícia, sinó que lluiten contra l'oblit i la indiferència.
Propera emissió del documental al programa Sense Ficció de TV3.

La instal·lació fotogràfica

<https://www.culturaiconflicte.org/foto-cat>

Parteix de les dues realitats generacionals: la de les dones víctimes directes de tortures i violacions; i la dels fills i filles nascuts d'aquests embarassos forçats, bona part dels quals van ser abandonats o donats en adopció. Els anomenats "nens invisibles" son avui homes i dones joves, amb ganes de mirar al futur i de fer saber a les seves mares biològiques que les estimen per sobre de qualsevol circumstància.

Aquest triple projecte que proposem ens permet explicar amb diferents llenguatges i per a diferents públics un capítol encara no tancat de la història d'Europa: la impunitat, el silenci, el cos de la dona com a territori de conquesta, la determinació i la perseverança per a què es faci justícia, la lluita contra l'estigma, i la mirada d'una nova generació que lluita per tornar la dignitat a les seves mares en una societat que mira cap a una altra banda.

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

El director diu...

Viatjar. Amb totes les apreciacions i formes que pugui tenir aquest mot. Aquesta és la paraula que ha contrastat i edificat més aquest projecte; una paraula que representa la divisió exacta entre dos punts molt importants i també la distància que hi ha entre ells: El punt de partida i el punt de vista. I el fet de viatjar i conèixer algunes de les diverses realitats els modifica de forma immediata. Tot viatge té, com a mínim, dues direccions: una d'exterior i geogràfica i una d'interior i potser més introspectiva. Si en el punt de partida del projecte va prevaldre la novel·la *Como si yo no estuviera*, de Slavenka Drakulic, ara aquesta ha passat a ser un material més dels molts que hem obtingut i que ens proporcionen una mirada més àmplia i polièdrica.

Conèixer de primera mà les i els testimonis d'un conflicte i les seves conseqüències, les circumstàncies que estan vivint i per les que lluiten, des de les denúncies als tribunals fins a la por i fins i tot el silenci. Però, sobretot, la cerca de justícia i reconeixement, de dignitat.

Testimonis plens de vida - i dic vida perquè seria injust parlar tan sols d'horror i patiment, que també n'hi ha-. Com hi ha molts nexes entre totes elles. I aquests punts en comú, tant en el patiment com en la lluita, ens porten al present, a la vida. Parlar de vida, penso, fa més justa la nostra feina i el que tots pretenem: recuperar una vida digna, trencar cadenes d'odi i denunciar uns fets, que no són la guerra en sí, sinó com s'afronta una guerra que ha utilitzat els cossos de les dones com a camp de batalla i com s'acaba amb aquesta guerra que perdura més enllà de quan s'acaben els trets. Malgrat la duresa, aquesta també serà una obra plena d'esperança i de fe. Entenc que parlar de fe soni una mica estrany, quan hi ha hagut també alguna cosa d'interreligió en el conflicte. Però quan parlo de fe, parlo de creure en les persones, sobretot en elles i en la seva causa. Elles, que tenen noms i cognoms concrets; elles, que narren històries increïbles que ni el millor guionista seria capaç d'inventar; elles, que ja no es consideren víctimes sinó supervivents; elles, que han modificat tant el nostre punt de vista com el punt de partida.

Joan Arqué

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

El muntatge teatral

Entre 1992 i 1994 l'escriptora croata Slavenka Drakulic va recórrer els camps de refugiats per conèixer de primera mà les experiències de les dones que havien sigut víctimes de violació com a arma de guerra. Dels testimonis obtinguts en va resultar la novel·la *Como si yo no estuviera*, publicada per Anagrama el 2001. Aquesta obra és la llavor d'on va néixer el projecte teatral. En primer lloc, vam pensar en fer-ne una adaptació però, després de conèixer la realitat sobre el terreny i algunes de les dones víctimes de les violacions, tot va canviar. De seguida ens vam preguntar, què estàvem fent nosaltres el 1992? A Bòsnia i Hercegovina s'iniciava una guerra que trencava una societat i molts somnis personals, i aquí, a la Barcelona olímpica, teníem la sensació que començava una nova època que havia de ser molt millor que l'anterior. Aquella guerra ens va indignar, és clar que sí, alguns de nosaltres vam participar en les protestes o en actes solidaris que es van organitzar, però no deixava de ser una guerra de la qual només en sabíem els fets i el número de morts i ferits.

En els diferents viatges que hem fet a la zona, hem posat cara a algunes de les supervivents d'aquell conflicte i als fills i filles que van néixer fruit de les violacions. Hem parlat amb elles i ens han dit que sovint s'han sentit i se senten oblidades per tothom. No els és fàcil parlar del que els va passar, reviure uns fets tan traumàtics, però alhora volen que se les escolti arreu. I nosaltres podem fer que aquesta, la seva veu, arribi a una audiència més àmplia.

Elles són les protagonistes del nostre muntatge. Nosaltres..., potser només hem de fer allò que no vam fer quan tocava, escoltar-les.

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

L'autora diu...

“ Encara hi ha algú al bosc”. Ens ho va dir la Nevenka.

Tens por? Li vam preguntar. I ella, a qui estàvem gravant al bosc que rodeja casa seva, ens va dir: “Tinc la sensació que encara hi ha algú aquí dins.”

La Nevenka és una de les dones amb qui hem parlat. És croata i va ser violada per un militar serbi. Però també hi ha la Milica, una dona sèrbia violada per militars croates. O la Meliha, una dona musulmana que... No importa el bàndol on les va col·locar la guerra, no importa el seu origen o la seva religió; a la guerra de Bòsnia moltes dones van ser violades per militars de les tropes “enemigues”. Tots van utilitzar el cos de les dones com a arma de guerra.

I potser sí que el 1995 es van abaixar les armes i ara ja no apunten ningú, però la guerra, almenys per a elles, no ha acabat. La guerra continua present en els seus cossos, en els seus fills, en la seva vida quotidiana... i també en la falta de justícia. Totes reclamen justícia encara, vint-i-cinc anys després. Totes reclamen que s'escolti la seva veu. I se senten menystingudes.

Les dones amb qui hem parlat s'imaginaven una vida futura que mai han tingut perquè va començar una guerra.

L'estiu del 1992, Barcelona celebrava eufòrica els Jocs Olímpics i jo començava a treballar a Catalunya Ràdio, amb un sou de veritat, i vaig marxar una setmana de vacances a Eivissa. Iniciava una nova etapa de la meua vida, mirava el futur i em sentia feliç.

L'estiu del 1992, Sarajevo, que havia sigut seu dels Jocs Olímpics d'hivern el 1984, vivia un setge mortífer que havia de durar anys. I a tota Bòsnia i Hercegovina milers de dones veien trencada la seva vida a causa de la guerra. Els havien pres el futur que havien imaginat.

El 1992 elles vivien una guerra que nosaltres narràvem a través de la ràdio com si Bòsnia fos a l'altra banda del món i no al cor d'Europa, com si Sarajevo no estigués a dues hores d'avió de Barcelona. El 1995 vam informar sobre els Acords de Dayton i la guerra es va acabar, per a nosaltres.

Per a elles, encara hi ha algú al bosc.

Anna Maria Ricart

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Fitxa artística

Dramatúrgia

Anna Maria Ricart Codina

Investigació i Documentació

Teresa Turiera - Puigbò Bergadà

Direcció

Joan Arqué

Intèrprets

Ariadna Gil, Montse Esteve, Òscar Muñoz,
Magda Puig, Judit Farrés, Pep Pascual i Erol Ileri

Moviment i ajudant de direcció

Carla Tovías

Música

Pep Pascual i Judit Farrés

Vídeo

Erol Ileri Llordella i Tyler Franta

Disseny escenografia

Xesca Salvà

Construcció escenografia

Jorba-Miró

Disseny vestuari

Rosa Lugo

Disseny il·luminació

Sylvia Kuchinow

Cap tècnic

Xavier Xipell "Xipi"

Tècnics en gira

Rafel Roca i Marc Jódar

Direcció de producció

Òscar Balcells

Producció

Judit Codina Serra

Ajudants de producció

Maria Tort i Xavier Amat

Comunicació

Teresa Turiera-Puigbò Bergadà, Núria Olivé - La
Tremenda i Toni Cortès

Administració

Mònica Cardús

Fotografies

© Oriol Casanovas

Agraïments

Fondacija lokalne demokartije (Fundació per a la
Democràcia Local, Sarajevo); Udruzenje Žene-Žrtve
Rata (Associació de dones víctimes de la guerra,
Sarajevo); Zaboravljena djeca rata (Associació Nens
oblidats de la guerra, Bosnia i Hercegovina); Delegació
de la Generalitat als Balcans.

Producció

Amb el suport de:

Col·laboradors

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Joan Arqué

Direcció

Badalona, 1974. Director i dramaturg. Cursa estudis al Col·legi de teatre de Barcelona (interpretació) així com altres cursos en altres llocs, entre els quals destaquen el Teatro de la Abadía (Madrid), l'Institut del Teatre de Barcelona, etc. Estudia també Direcció i Dramatúrgia a l'Institut del Teatre de Barcelona, i tècniques de circ: equilibris acrobàtics i trapezi fix a l'Escola de circ de 9 barris, així com Dramatúrgies del Circ a l'Institut del Teatre de Barcelona.

Com a director, destaca la seva participació en els següents muntatges: **L'amic retrobat**, Companyia Teatre de l'Aurora i Temporada al TNC (2019). **Qui ets?** de Màrius Serra, Velvet events (2019). **Històries d'Istanbul, a contrapeu**, GREC i Teatre Lliure (2017/2018). **La casa perduda**, Companyia Teatre de l'Aurora i Fira Titelles de Lleida (2017). **Invisibles** 21è Circ d'Hivern(2016/2017). Ajudant de direcció **Pals** (Grec 2015). **El compte Arnau** Fira Mediterrània (2015). **Vals-Blesse**. Cia. Daraomai (2014). **Desdèmona**: Ajudant de Direcció (Festival Shakespeare i Sala Muntaner 2014). **El Baró dels Arbres**. Taaroa Teatre i Bufa&Sons (2013). **Vaques Sagrades**: Taaroa Teatre (Almeria Teatre 2013/2014). **Este no es un lugar adecuado para morir**: Ajudant de direcció (Sala Beckett, Barcelona 2013). **Don Juan Tenorio**. Cementiri del Poble Nou (Barcelona 2012). **Més enllà de la foscor**. Taaroa Teatre (2011), programat a la sala Beckett, de Barcelona, el mes febrer de la temporada 2011/2012 i fent gira per Catalunya. **L'Arquitecte** (Teatre Lliure 2011, assistència de direcció). **La mà de Taaroa**. Taaroa Teatre (2010). **Misero Prospero**. Institut del Teatre de Barcelona (J.S. Sinisterra). Direcció del **Cabaret de Circ** del Festival 1, 2, 3 del pallaso de les edicions de 2010 i 2011. **Can Boter** (circ). Festival 1, 2, 3 del pallaso (2009). **Roba estesa**. Companyia Roba Estesa (2009). **Dóna'm la lluna**. Espectacle poètic musical, basat en l'obra de la poetessa **Primitiva Reverter** (2008).

Com a intèrpret, destaca la seva participació en les següents produccions: Protagonista a l'obra de teatre **Història d'un soldat**. Protagonista en l'espectacle **Classix-Klowns** de Monti&cia. Protagonista de l'obra de teatre **Un dia d'estiu**, companyia Pa 'Tothom/ Teatre del Raval. Paper de repartiment a l'obra de teatre **Don Juan Tenorio**, Teatre Goya de Barcelona. De Mortimers & Pau Riba: **Jisas de Natzarit** i **Metralletes TT**. Protagonista en els muntatges teatrals **El Castell dels Ogres** i **La vuitena meravella**, **Plasticiens Volants** (França). **La bona persona de Sezuan** (adaptació a càrrec de Rosa Gàmiz i Oriol Broggi a partir de l'obra de Bertoltch Brecht), dirigida per Oriol Broggi (La Perla 29). **Natale in casa Cupiello**, dirigida per Oriol Broggi (La Perla 29) a la Biblioteca Nacional de Catalunya. **RHUM**, (Festival Grec i Teatre Lliure). **Rhümia** (Festival Grec i Teatre Lliure). **Rhumans** (Festival Grec i Teatre Lliure). Entre d'altres.

Anna Maria Ricart

Dramatúrgia

Va ser periodista durant més de vint anys i ara és dramaturga. És autora dels textos **Flors carnívores** (Sala Atrium 2013 – Escenari Brossa 2019), **Barbes de balena** (El Maldà 2017) i **El senyor petit** (teatre familiar, Temporada Alta 2018). Ha guanyat el Premi MAX 2015 a la millor adaptació teatral per **Fuenteovejuna. Breve tratado sobre las ovejas domésticas**, a partir del clàssic de Lope de Vega (Producció de la Cia.Obskené. Fira de Tàrraga 2014. Espectacle guanyador del III Almagro OFF).

També ha realitzat, entre d'altres, les següents adaptacions: **Mrs. Dalloway** de Virginia Woolf (amb Michael De Cock i Carme Portaceli, Teatro Español 2019); **Jane Eyre**. Una autobiografia, de Charlotte Brontë (Teatre Lliure 2017); **La dona pantera**, a partir del Teatre de Don Joan de Josep Palau i Fabre (Escenari Brossa 2019); **InFaust**, versió lliure de Faust de J. W. Goethe (Teatre Akadèmia 2018); **El metge de Lampedusa**, a partir del llibre de memòries *Lacrime di sale* de Pietro Bartolo i Lidia Tilotta (Temporada Alta- Teatre Lliure 2017); i **Les supertietes**, basada en Contes contra tot pronòstic d'Empar Moliner (Círcol Maldà 2015), Premi Fundació Catalunya – La Pedrera en la Mostra d'Igualada 2016.

Teresa Turiera-Puigbò

Investigació i documentació

És periodista i guionista. Ha desenvolupat bona part de la seva trajectòria professional a Catalunya Ràdio, on ha treballat com a redactora i editora d'Informatius, corresponsal a Brussel·les i a Madrid, i cap de programes. Entre 1991 i 1997 va seguir el conflicte dels Balcans i els primers judicis del Tribunal Penal Internacional per l'antiga Iugoslàvia, a La Haia. Ha col·laborat amb el Diari Ara i ha sigut responsable de continguts d'Infonomia. És Fulbright Scholar i Màster en Relacions Internacionals per la School of International and Public Affairs, Columbia University, New York, i Llicenciada en Ciències Polítiques i Ciències de la Informació per la Universitat Autònoma de Barcelona. Ha realitzat diversos cursos de dramaturgia amb Josep Ma Miró, Carles Batlle, Frédéric Sonntag i Davide Carnevali, a l'Obrador de la Sala Beckett i a l'Institut d'Humanitats del CCCB de Barcelona.

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Ariadna Gil

Actriu

Graduada en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona.

Va debutar en el cinema de la mà de Bigas Luna a **Lola**, encara que el **seu primer** gran paper li arribaria amb Emilio Martínez Lázaro a la pel·lícula **Amo tu cama rica**, director amb el que va repetir dos anys més tard amb **Los peores años de nuestra vida**. Temps després Fernando Trueba la va dirigir en la Oscaritzada **Belle Epoque**. Y anys més tard a la pel·lícula **El embrujo de Shangai**.

Des de llavors, ha realitzat més de trenta pel·lícules avalades per multitud de premis, entre els que destaquen: Millor actriu per **Soldados de Salamina**, otorgat per l'Associació de Cronistes de l'Espectacle de Nova York; Reconeixments en els Festivals de Buenos Aires, La Habana i Viña del Mar per **Nueces para el amor**; Millor Actriu per **Lágrimas negras**, de Ricardo Franco en el Festival Internacional de Cine de Valladolid; Millor Actuació Femenina per **Malena es un nombre de tango** en el Festival de Cartagena de Indias; i Goya a la Millor Actriu per **Belle Epoque**, de Fernando Trueba.

Els seus treballs internacionals més recents han estat: **Sola contigo**, del director argentí Alberto Lecchi; **Cuando el bebé huele a pescado** de la directora mexicana Analeine Cal y Mayor; i **Appaloosa**, dirigida per l'actor americà Ed Harris.

En teatre l'hem pogut veure recentment en els muntatges: **El Dolor**, direcció de Lurdes Barba; **Jane Eyre**, direcció de Carme Portaceli i **Vania**, direcció d'Àlex Rigola, entre d'altres.

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Òscar Muñoz

Actor

Llicenciat en Art Dramàtic per l'Institut del Teatre de Barcelona, complementa la seva formació a Anglaterra i Itàlia.

En l'àmbit teatral, col·labora amb la Cia Jordi Bertran en l'espectacle **Poemes Visuals** i ha participat en nombrosos espectacles, els últims són: **Mala Broma**, de Jordi Casanovas, amb direcció de Marc Angelet; **Lehman Trilogy**, de Stefano Massini, amb direcció de Roberto Romei; **Dansa d'agost**, de Brian Friel, amb direcció de Ferran Utzet; **Molt soroll per no res**, de W. Shakespeare, amb direcció d'Àngel Llàcer i Manu Guix; **L'orfe del clan dels Zhao** de Ji Junxiang, amb direcció d'Oriol Broggi; **Stockmann**, d'Henrik Ibsen amb direcció d'Oriol Tarrasón; **La nit just abans dels boscos** de Bernard-Marie Koltès, amb direcció de Roberto Romei; **La carnisseria** de Marta Solé-Bonay, amb direcció de Jumon Erra; **El mestre i Margarita** de Mikhail Bulgakov, amb direcció de Pep Tosar, i **Somni**, de Mercè Vila Godoy. També ha participat, entre d'altres, a **La vampira del Raval**, **Home-natja**, **Lleons i Girafes**, **Bondat**, **El cercle de guix caucasià**, **El rei Lear**, **Primera història d'Esther**, **Els estiuejants**, **La mort d'Ivan Ilitx**, **Happy Hour**; **Copi i Ocaña al purgatori**, **Just la fi del món**, **Enric IV**, **Tartuf**, o **l'impostor**.

A televisió ha format part del repartiment de diverses sèries de TV3 com **La Riera**, **Nit i dia**, **Poblenou**, **Laberint d'ombres** o **Temps de silenci**.

Al cinema ha participat a **Amics per Sempre**, Tv-movie en commemoració del 25è aniversari del Jocs Olímpics de Barcelona '92; **13 dies d'octubre**, Tv-movie sobre els últims dies de Lluís Companys; **L'altra frontera**, d'André Cruz; **Desclassificats**, Telemovie, guió Pere Riera i direcció Abel Folk i Joan Riedweg; **Barcelona Ciutat Neutral**, Telemovie dirigida per Sònia Sánchez; **Vinagre**, amb Bruno Oro i Clara Segura.

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

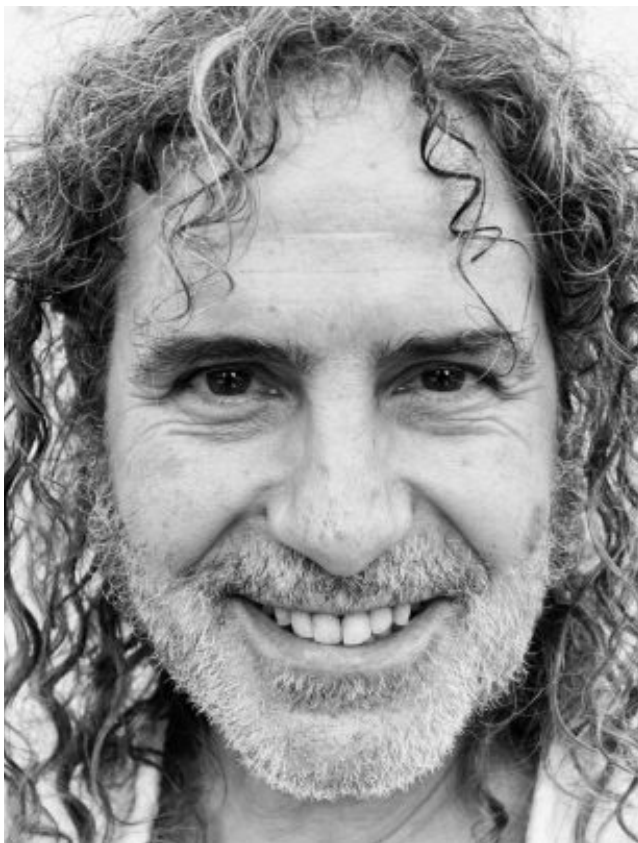
Magda Puig

Actriu

És actriu i dissenyadora gràfica. El seu últim projecte com a creadora ha estat **Plácido Mo #Terrassa**, (coproducció Festival TNT 2016 i Beca per a la recerca i la innovació en arts escèniques de la Generalitat de Catalunya), que va fer la seva segona edició a Girona dins el Festival Inundart 2019. Creadora i directora artística del Festival Vilart (festival rural d'arts escèniques i visuals). Com a actriu, algunes de les obres més destacades en les que ha treballat ha estat **Frankenstein** (TNC) dirigida per Carme Portaceli, **Històries d'Istanbul** (Teatre Lliure) dirigida per Joan Arqué, **Jane Eyre** (Teatre Lliure) dirigida per Carme Portaceli, **Llarg dinar de Nadal** (Maldà) dirigida per Alberto Díaz i Premi Butaca a Millor espectacle de petit format, **Les Supertietes** (Companyia Les Bianchis) dirigida per Mònica Bofill i Premi del Públic a millor espectacle familiar de la Mostra d'Igualada 2016, **Gran Rifa d'un fabulós viatge a Mèxic** Coproducció internacional de Fira Tàrraga i el Centro de la Artes de San Luís Potosí (Mèxic) amb el suport de la Generalitat de Catalunya i Iberescena amb les companyies Teatro Ojo (Mèxic) i Companyia Obskené, **Circ de la Lluna**, (Centro Bellas Artes Madrid dirigida per Ricard Soler, Premi Injuve 2010 de creació jove del Ministeri d'Igualtat del Estat Espanyol). En televisió l'hem pogut veure en sèries com **Mira lo que has hecho**, **39+1**, **Kubala Moreno y Manchón**, **Pop Ràpid** o **Ventdelplà**. I en cinema, en la pel·lícula **La estación del olvido**, de Christian Molina.

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Pep Pascual

Músic i composició musical

Músic i compositor, nascut a La Palma de Cervelló. Saxofonista, Clarinetista i sorollista, alterna els gèneres de la música popular amb sons convenci-o-casionals, amb instruments fabricats artesanalment per ell o amb objectes paramusicals dels que sap extreure'n el so adequat durant els concerts.

Composa música per a teatre, dansa, televisió, titelles, màgia, audiovisuals, pallasos i d'altres gèneres del món de l'espectacle.

Entre aquests projectes destaquen la música composta per a la Inauguració i cloenda dels **Jocs Olímpics de 1992** a Barcelona, per al Desè aniversari de TV3 i per a las companyies de Marta Carrasco, Rosa Novell, Zotal Teatre, Teatre de l'Estenedor, Pep Bou, Cia. Ínfima La Puça i Monti & cia.

Com a intèrpret participa activament en concerts i gravacions de tot tipus de música: Simfònica, Grups de Cambra, Contemporània, Rock, Jazz, Cantautor, Fusió, Salsa, Sardanes i d'altres músiques folclòriques.

Es membre la de companyia de pallasos Rhum&Cia, i ha participat com a músic i pallaso en els espectacles **Rhum, Rhümia i Rhumans**.

És un col·laborador habitual del músic Pascal Comelade, amb qui sol anar de gira, així com La Troba KungFu.

A banda presenta el seus propis espectacles: Souvenir Orquestra i Tot bufant, amb Pep Gol.

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Judit Farrés

Actriu i Composició musical

Llicenciada en interpretació per l'Institut del Teatre de Barcelona. Ha fet cursos de dansa contemporània. Grau mixte al Conservatori del Liceu. Quart curs de clarinet.

En teatre destaquen les seves participacions a **Qui ets?** de Màrius Serra, dir. Joan Arqué; **Las personas del verbo**, dir. Joan Ollé; **Estació Terminus**, dir. Ramon Simó; **Confidencias Al.là**, dir. Magda Puyo; **Pomelo**, dir. Marta Marco; **El malo de la película**, dir. Albert Pla; **Cançons d'amor i droga**, dir. Alex Rigola; **Somni d'una nit d'Estiu**, dir. Angel Llätzer; **Arran del camí**, dir. Joan Castells; **I la llum no es veu pels carrers de Basquiat**, dir. Xavier Albertí; **Titus Andrònic**, dir. Alex Rigola; **Historia d'un Soldat**, dir. Luca Valentinno; **Fashion Feeling Music**, dir. Josep Maria Mestres; **Els al.lucinants viatges d'en Piarrot**, dir. Pep Anton Muñoz; **Faustí**, dir. Toni Rumbau; **Pastorets**, dir. Mariona Massgrau; **Odisea**; dir. Lluís Graells.

En el terreny musical ha fet la composició musical de **Cutivando brevedades** con Ajo; composició musical i cantant a l'espectacle **Las personas del verbo**, dir. Joan Ollé; Espai sonor de l'espectacle **Estació Terminus**, dir. Ramon Simó; Banda sonora mapping **El calidoscopi del Born**, dir. Nueve Ojos; Espai sonor de l'espectacle **Confidencias Al.la**, dir. Magda Puyo; Banda sonora mapping **Nadal a L'Hospitalet**, dir. Nueve Ojos; Banda Sonora pel.lícula **Murieron por encima de sus posibilidades**, dir. isaki Lacuesta; Banda sonora pel.lícula **La Huelga** de Sergei Eisestein; Banda sonora i postproducció espectacle **El malo**, dir. Albert Pla; Arreglista discos **La diferencia**, **Cançons d'amor i droga** d'Albert Pla i **De terrat en terrat**, de Gerard Quitana, entre d'altres.

A televisió ha participat a les sèries de TV3 **El cor de la ciutat** i **Estació d'enllaç**.

Erol Ileri

Audiovisuals

és Graduat en producció musical per la School of Audio Engineering of Amsterdam i tècnic superior en realització d'audiovisuals i espectacles. Ha treballat en la realització dels documentals com **Better in Beirut than in Paris**, **NOT JUST FOOD**, **Cameroon Journey**, i **MORENTE: "Compases, silencios y libertad"** (performance audiovisual amb la família Morente realitzada al museu Picasso de Barcelona). També ha realitzat produccions audiovisuals per a teatre, **CALLA HAMLET CALLA** (Festival Temporada Alta 2018), **QUI ETS?** (Teatre Lliure 2019), **Històries d'Istanbul, a contrapeu** (GREC i Teatre Lliure 2017/2018), **MÀTRIA** (Temporada Alta i Fira Tàrrrega 2017), **Dante 56, Pell i Ciment** (Teatre Tantarantana 2017); **Posaré el teu cor en una safata** (Teatre Lliure 2019). És també en l'actualitat, el responsable de continguts de l'ONG Agermanament sense fronteres.

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Col·lectiu Cultura i Conflicte

És un equip multidisciplinar de professionals que creu en la capacitat de la cultura com a motor de diàleg i reflexió i com a eina de transformació social. En aquest sentit planteja propostes en l'àmbit de les arts escèniques, l'audiovisual, la fotografia i el periodisme, partint d'un treball de recerca conjunt que permeti donar context i generar noves preguntes i noves òptiques d'una realitat sempre polièdrica i diversa.

www.culturaiconflicte.org
culturaiconflicte@gmail.com

 Cultura i Conflicte

 #Cultura_i_conflicte

 @CultiConflicte

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

El Teatre de l'Aurora: espai de creació

El Teatre de l'Aurora, gestionat per la cooperativa Unicoop Cultural, és un projecte col·lectiu sense ànim de lucre basat en la complicitat, la participació i la cooperació. Ofereix una programació estable d'arts escèniques des de 1996 amb la voluntat que el teatre, i la cultura en general, siguin accessibles per a tothom a través d'una oferta de qualitat. El Teatre de l'Aurora, ubicat a Igualada, és membre de l'Associació d'Empreses de Teatre de Catalunya (ADETCA) i de la Red de Teatros Alternativos.

A més de l'exhibició d'arts escèniques, aquest espai independent de cultura es dedica també a la producció d'espectacles principalment dirigits a tots els públics. El nostre compromís és contribuir a la millora del sector professional que es dedica al teatre familiar en el panorama català. Des de l'any 1999, el Teatre de l'Aurora ha participat en 20 produccions amb companyies professionals catalanes i, l'any 2015, crea la Cia. Teatre de l'Aurora amb la qual realitza les seves pròpies produccions per a tots els públics. Entre d'altres espectacles, ha estrenat *El Comte Arnau* (2015) i *L'amic retrobat*, de Fred Uhlman (2019).

www.teatreaurora.cat

<https://www.teatreaurora.cat/ca/produccions2.html>

Encara hi ha algú al bosc

magneticmanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES

Distribució

MAGNETICA MANAGEMENT

Elena Blanco

elenablanca@magneticam.com

Telf. 93 241 82 88

Muntaner, 190, 2n 3a

08036 Barcelona

www.magneticam.com

www.facebook.com/MagneticaManagement

www.twitter.com/MagneticaManage

Encara hi ha algú al bosc

magneticamanagement
DISTRIBUCIÓ D'ESPECTACLES